

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZERDEKŐ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jellege: „Küzdelem az igazságért!”

Előfizetési ár:

Egy 8 kor | Negyedéves . . . 2 kor. — 81.
Fél évi Egyes szám ára — , 20 .

Felolós szerkesztő:

HUSS GYULA.

Beiratkozási és kiadói hivatal:

Kis-Czell, G. arnathi-tér 76. szám. Ideintézendők a lap azelőli és anyagi részét illető minden kérdemények. Névtelen levelek figyelembe nem vevetnek.

Beiratkozási árak: kádium, szardán, és csütörtökön

A bitófa szavai.

„Küte” általi halálra ítélték egy embert. Várom, hogy hozzák . . .

Rút, megbecsztelenítő halál vagyok . . . Olyan kegyetlen. És ennek az embernek nincs tölem menekülése. Még csak remény sem vigasztalhatja lágyabb szívű, fejsőbb fórumokban.

A halálítélet jogerős új intézmény: az esküdtszék hozta meg. Ellene nincs appella, csupán semmisségi panasz. És az ítéletet ridegen, szabályszerűen hozták meg. Tehát semmisségi ok nem forog fele, azt elveti a Curia.

Imberem jól tudja, hogy királyi kegyemet hibába vár. A királyi bojtyát viselte s azt a legborzasztóbb büntényre gyalázta meg. Hitvese irtózáttal vált meg a nevé től is, ősz szülei, fiai, rokonai borzadnak tőle . . . Ilyen alávaló büntény kizárja a királyi kegyemet.

A gonosztevő lógni fog. Igén, meg fogom fojtani . . .

A vádott hallani véli a bitófa borzalmas monológját. Hideg veritéktől gyön gyözik és őrzöngve fetreng börtönében.

Megdöbbenve tekint a kivégzés elé az ország közönsége is.

Méltán: nemes ember lép az akasztó alá, hogy megbűnhöljék iszonyu teteteit.

Nem valami rongyos kapezabetyár, éhes utonálló, hanem magyar nemes ember kerül a hóhér kezére.

Ur volt, dzsentri volt, tartalékos huszár főhadnagy volt. Szerepet vitt a vármegyében, ur szerepet. Pészgözött, udvarolt és szórta az aranyakat.

Szerette az aszozokokat a cigányt, a murit. Haladt a többiekkel, tivornyákban dőzsölte napjait.

Egyszer aztán elfogyott az aránya. Kifogyott a hitelből is. A mo lern g. avallérbecsület pénzt kövelet. Nemi volt, de őt továbbra is üldözte a dekorum. Fogta hát magát, csinált pénzt. Meggyilkolta a saját testvérücskét, hogy örökséghez jusson. Ig azután egy darabig megnt eleget tett a gavalér becsületnek.

Mikor ez a pénz elfogyott, a testvérekre és a szülekre került volna a sor, ha a borzasztó büntényre nem pattanik s a gavalér börtönbe nem kerül.

Ez a megdöbbenő büneset irtózatossá vád a modern társadalomra.

A társadalomra, amely elvetemültebb gonosztevőket teremt a Bakony minden sziványainál.

Egy modern gavalér volt ez a Papp Béla, aki azért lón testvér gyilkos mert ur akart maradni, olyan ur, aminőnek lenni dicséretes és keltes a vármegyében.

Nem mondhatja senki, hogy a nevelés juttatta a bitóra . . .

Ősz atya fürteit egy, puritán becsületben eltöltött hosszú élet f héritette meg. És az anya? . . . Van-e hát rossz anya? Van-e anya, aki az emlőin mérget hordoz gyermeke számára?

Van e a sivatagban tigris, mely engedilest é tépetni kölykeit?

Talán még ma is ott ég a bitóra ítélt ember arcán az a bucsusók, amit az apa és az anya lehelt reá, mikor először lépett a nagyvilágba, melyben oly nehéz térfiasan megállani.

A szülőktől látott e rossz példát? — Oh nem!

Látott a nagyvilágban, mely mai alakjában oly gonosz, erkőcstelen és sivár. Idealizmus, hitélet, erkőcs kibűlt belőle. Koltva a szikra, amely Leonidászokat Jurisichokat nevelt egykoron.

A társadalom modern légköre oly fojtó, melyből az emberek kilenczven százaléka gonoszsgot lehel, alula sikkasztók, csalók, gyilkosok légiójja ma egy nap alatt töb're szaporodik, mint egy pohár vízben az azalag.

Ez a légkör üzte a bitóig Papp Bélát. Ez a légkör pedig terjed, egyre jobban minde felé.

Hol a mi leütött ifjuságunk, mely dicső történelmet is tudott faragni nekünk egy-

TARZA.

Boldog, aki sirni tud.

Nincs édesebb víz a könnynél:
Jobb a bánat az örömnél,
Boldog, aki sirni tud.
Mig könyöd van: nem vagy árva,
Se' a szived nincs magára.
— Nincs édesebb víz a könnynél,
Boldog, aki sirni tud!

Aki nem tud, csak kaczagni,
Óh siess azt odahagyni.
Ahhoz álj te, aki sir.
Azt öleld hűn a szivedre!
— Mert se szive, mert se lelke:
Aki nem tud, e-ak kaczagni,
Ahhoz álj te, aki sir!!

Asszonyfurfang.

— Holland novella. —

Nagybátyámnál ebédeltünk, Walter unokaöcsém és én: és most egy poharka zamatos aszhegyiben és egy illatos havanna-szivarban gyönyörködve, élveztek a nyitott ablaknál a gyönyörű, langyos, júliusi estét.

A beszélgetés, mely tézés közben kissé elalmosodott, a tüzes szőlőnedvtől új lendületet nyert, annál inkább, mert a felszínre került új tárgy — a nő — szemmeláthatólag gyujtott.

Dirk bácsi, az okos és bokeszédű, hatvan éves, magas és sugárzó homlokú öreg gondoskodott róla, hogy ne üljünk üres poharak előtt.

— Ha van kedvetek ide figyelni, hát mesélek nektek egy kis történetet, a melyből okulhattok, ha majd kezelegnek az ominózus ötvenesk.

— Oh szivesen! — kiáltottunk fel mindketten.

A bácsi kényelembé helyzkedett, egy fél szippantott és azután belefogott:

— Tudjátok azt, hogy én azelőtt Brenhelenben laktam, körülbelül nyolcz éve lehet annak. Egy aranyos kis nyaralót béreltem ott, istállóval és kocsiszinnel, nem volt se nagy, se kicsi kellemes fekvésű és ott nagyon kényelmesen édegettem az én öreg Katinával, ki az egész háztartási gépezetben mindent pereczekre számított ki, mintha szív helyett óra ketyegne a pruszlikja alatt.

Egy szép nap nyolcz órára járhatott az idő, a lealmozó nap' bucsuszó sugár-rézatos árnyakat vetettek mar a vidékre. És midőn a vánházhoz értünk, a sorompó le volt már zárva. Kocsisom ugyan emlegette többször, hogy új vámfelügyelőt kapunk de én arról megfeledkeztem. A ház-

puszta volt, különböző butordarabok hevertek kunn szerte széjjel.

— Halló, hó! — kiáltott a kocsisom türelmetlenül, mert lovaime nyugtalanul kaparták a földet.

Végre megnyitott az ajtó. Gyerekek, most szeretnék cicerói ékesszólással birni, hogy fogalmat adhatnék nektek arról a csodaszép teremtésről, ki a kezében megjelent. Uram Istenem, de igazán szép egy fiatal asszony volt az! Mielőtt kijött, bizonyosan kicsipte magát egy kicsit, de szép is volt. Minő gyönyörű gesztenyebarna haj,

lelt felülmúlta szépségben a szempárja. Ilyen szemet sem azelőtt, sem azóta nem láttam soha. Nagy barna, artatlan szelid szem, a melynek édes, szelid tekintete az embernek a szívet átjárta.

Ejjel a szép asszonykaról álmodoztam és másnap reggel a tukor előtt szemlét tartva, ama megnyugtató eredményre jutottam, hogy nem is volna az olyan hallatlan döresség, ha ő véletlenül vonzalmat érezn irántam.

Nemsokára mindennapi szokássá vált az, hogy egy pohár sört ittam estende a szép asszonynal, igen széles idő volt, azt kérdezte tőlem, vajjon nem-e jönnek be inkább a kocsma terembe. Miért is ne? Leültem a kis asztalok egyikéhez és néma bámulattal kíséreltem figyelemmel bájos sürgölődését. Egész lénye, minden mozdulata olyan

koron a három színű zászló nevében? Feljelen a korhadt századvég

A bitónak pedig hallom az ő száraz monológját:

„Akasztok! ...

Ne vádoljátok az apát, akit a becsület fehéritett meg, ne az anyát, aki éjt, nappalt áldozott a magzatért, aki utolsó lehelletéig csak szeretni tud. Ne vádoljátok a nevelést ... Nem oka semminek ...

Kész vagyok! ...

Rugd ki alóla hóhér a zsámolyt ...

Verd te a melled társadalom, ha hallod a halálhőrgést: — mea culpa, mea culpa! Rosszra hajlott a bűnös. Gyöngye volt a lelke.

Mert nincs élet se künn, se benn ...

Nincs példás társadalmi élet, nincs ideál, mely a gyöngye lelket, tévedt lelket megerősítse, megacélosítsa.

Te csinálod a gyilkost, a gonosztevőt, te hajtod, üzöd a kötelemre a gavallé raidat ...

Bár tétlenül rothadhatnék ki a földből e borzasztó feladatom után.

G. B. Z.

Könyvtárak.

Meddő tárgy, fogják mondani sokan, ha e cikkely címe szemükbe ötlük Meddő tárgy, elcsépelet thema, megvitatásnak hatása, eredménye nincsen. Sok jóakaratu ember unos-untalan tárgyalta már: okos jóhiszemű érvek elmerültek a nyomtatott betűk tengerében; elhangzottak, mint ama pusztai szék, eltűntek, anélkül, hogy nyomot hagytak volna maguk után.

Kétségtelen, ez ellenvetésnek van alapja. A valóságok igazolni látszanak azok nézetét, akik azt állítják, hogy agitativ úton nem lehet az irodalomnak közönséget teremteni. Egy, tíz, vagy száz cikkely, legyen bármilyen okos, meggyőző, ragyogó érve

lési, fejtsé ki bármily ellenállhatlan erővel azt a nagy igazságot, hogy pezsgő, élénk kultúrélet csak oly országban képzeltető, melynek jelensége érdeklődést mutat az irodalmi jelenségek iránt, még egy embert sem vit reá a könyvvásárlásra. Ezt megcizálni nem lehet.

Az irodalom iránti érdeklődésnek és az ezzel elválaszthatatlanul egybefüggő irodalompartolásnak egész más forrásai vannak. Sokkal mélyebbek ezek és egyenesen a népek belső lelki életéből szervesen fejlődő tényezők hatása alatt állanak. Itt kell feltalálni az okaikat.

Intenzív kultúrelletl bíró népeknél a könyv olvasás és ezzel kapcsolatban a könyv vásárlás a népesség bizonyos kulturális fokon álló rétegéből felfelé nélkülözhetetlen közszükség. Ilyenek a nagy nyugati országok népei mind: az angol, a francia és német, melyek irodalmi, szemben vitathatlan selejtekesedésükkel ma a virágzás sohasem látott fokán áll. Itt az átlag művelt ember könyv nélkül meg nem lehet. Egyrészt nem mulasztja el, hogy a tudományok rohamos fejlődése mellett szakismereteit folyvást ne gyarapítsa: innen a szakirodalom izmosága, melyet p. o. Németországban csodálhatunk. Másrészt a szépirodalom iránti érdeklődés oly mérvű, melyről nekünk fogalmunk sincs, amelyet csak irigységgel bámulhatunk. A belletrisztika új termékei iránt mindenki érdeklődik és ez érdeklődés nem platonikus, hanem megnyilatkozik azokban az előtűnk elérhetetlennek tetsző síkerekben, amely egy-egy nemesebb, nevezetesebb szerző érdekesebb könyvének, regény vagy novellakötetének megjelenését követik. A francia Charpentier czég némely kiadványa egy két hét alatt éri meg a századik kiadást, ami százezerszám jelenti a példányokat.

Nalunk legolvasottabb íróink: Herczeg, Mikszáth, Bródy — jókairól, mint az egyetlen kivételről nem szólnak — hét-nyolcz kiadásnál többet nem érnek s ez is évek eredménye; a tízezres példányszám pedig már horribilis. Viszonyainkat e tekintetben még csak össze se mérhetjük a külföldiekkel.

Ma ennek oka tisztán szellemi szükségletnek csekélyebb volta lenne, ha elérjük volna azt, ami egyáltalában elérhető, akkor valóban feles tintapazarlás volna e tárgy fölött elmélkedni.

Meggyőződésünk azonban, hogy ez nem így van. A magyar közönség könyvvásárló kedvét egész más, merőben külső okok bénítják meg. Első sorban divat nálunk az irodalmat nem venni komolyan. A fórum emberei, politikusok, jogászok nem tartják rendjük méltóságával összeegyeztethetőnek azt, hogy szépirodalommal foglalkozzanak. Asszonyok léha mu'atságának fogják fel a vers, vagy regényolvasást. Továbbá, akik ez előtételen tul vannak, azoknál nem elég jelentékeny az érdeklődés az iránt, a mi magyar. Szégyennek vélnék, ha Bourget új könyve fölül nem lennének tájékozva és azt meg ne szereznék, de hidegen hagyja őket minden, ami magyar. Végül van egy harmadik csoport, amely érdeklődik minden iránt, olvas mindent, de nem annyira, hogy anyagi áldozatra is hajlandó volna. Ez a csoport — mely legszámosabb és legveszedelmesebb — a kölcsönkönyvtárhoz fordul.

Ennek kell gyökeresen megváltozni. Az intelligens középosztály szánja feleslegét kártya helyett könyvre, érdeklődjék a külföldinél jobban a magyar iránt, hagyja a kölcsönkönyvtárakat a szegény néposztálynak, melynek azok szánva vannak, — akkor majd szebb jövő fog derülni a magyar litteraturára.

Magyar irodalom a jégverés után?

Nem érdektelen elmondani egyet-nást, a jégesőverte szőlők helyes, célszerű kezeléséről most, a midőn nem oly ritkák a jégesők.

A jégvert szőlők praktikus kezelése attól függ, hogy mikor érte a jég a szőlőt s mily mértékű volt a jégverés.

A jég tönkre teheti a kihajtó rügyeket, a gyenge hajtásokat, a levézetet, termést,

feasztelen és kedves volt, hogy a leghidegebb vérű ember is önkénytelenül meghódolt varázsának.

Egyszer azután a szerencsétlen öletem támadt, hogy a férje után kérdészködjem. Hogy nincs gyermeke, ezt akkor már tudtam.

— Oh, — válaszolt a szép asszonyka, az mindig a kertben dolgozik. Nagyon gyöngye szegény, tetszik tudni és a doktor azt mondta, hogy sokat legyen kint a szabad levegőn. A lakoszoba előtt cszakkából egy nagyon csinos erkélyt faragott és ott tölti a nap javarésztét. Akarja látni, uram?

Persze, hogy akartam, akartam én mindent, a mit ő proponált. Egy szűk folyosón át a kertbe vezetett tehát.

— Piet, halald-e Piet!

— Piet, a tekintetes ur megakarja nézni a kertedet, meg a verandánkat.

Egy körülbelül harmincz éves, halvány arcu férfi, becses szemekkel, köhécselve köveledett felénk lassu léptekkel. Arcának vonzó, szenvedő kifejezése csakhamar felkeltette érdeklődésemet, úgy hogy nemsokára bizalmas beszélgetésbe egyedeve, sétálgattunk fel és alá a kis kertben. Azután visszatértünk a kezdetlegesen kidolgozott, de praktikus kis verandára.

Ott ültem kettőjükkel a verandán és láttam, hogy minő jól esik a szegény, beteges embernek, hogy én figyelemre méltatom, elbeszélte nekem, hogy van a felszerben egy kis esztergapadjá és hogy más időben néha dolgozni rajt egyetmen.

Az asszonyka pedig folyton járt-kelt és én egy negyed óra mulva távoztam.

Őszintén bevallva, hát az egész uton hazafelé haragudtam magamra, mert ambar naponkénti látogatásaimnak nem volt semmi előre látott czélja, arra még sem számítottam, hogy azok egy tüdőbajos vámfelügyelővel való kedélyes sörözgetésre fognak kilyukadni. Lehangoztan értem haza és másnap ráparancsoltam a kocsisra hogy mástelé hajtson.

Tulajdonképpen döröcsög volt ez részemről. Mert ha már véget akarok vetni ennek az idillnek, hát miért ily hirtelen, miért nem lassankint? Hosszas tanakodás, a pro és contra megalatolgtatása után arra határoztam magamat, hogy este ujra arra hajtatok, de nagyon hidegen bánok majd vele és rövidesen bucsuzok. Hija, fiuk, nagy csálók az emberek, de soha, soha ne felejtsem, mint mikor önmagukat akarják ámitani.

Másnap este, a mint a vánház közelébe értünk, csakugyan künn várt már a sorompónál és midőn a hintó megállt, biborra gyult arczszal odaszólt hozzám, elbűvölő édes hangján:

— Oh, tekintetes uram, attól féltem már, hogy beteg, mert tegnap nem jött érre.

És a rendes látogatások folytak tovább. Rövid idő mulva ezek a látogatások voltak napjaim fénypontjai és egész nap szórakozott és izgatott voltam, míg a sétakocsizás ideje elérkezett. És aztán a legkülönbözőbb ürügyek alatt mindig meghosszabbítottam ott tartózkodásomat.

Egy este — kincs aranyat adnék érte, ha kitörölhetném az emlékezetemből — a mint kedélyesen sörözgettünk, sűrű fellegek tornyosultak az égen

— Zivatart kapunk.

— Igen, uram, nekem pedig kinn van egy kis-gyümölcsös a kertben, engedje meg, hogy gyorsan érte menjek, — felelt a vámfelügyelő.

— Menjen csak, menjen, én meg hazafelé iparkodom.

A szép asszony épp magunkra hagyott és én égtem a kíváncsiságtól, hogy meglessem, mit csinál. A konyhában nem volt. Lábujhegyen odasompolyogtam a kocszaszoba ajtajához, melynek üvegajtáját fehér függöny takarta, oldalai függöny kissé félre volt húzva és én bekandikáltam. Ha'k suttogás ütötte meg a fületem és a mint tekintetem a falu türe csett, ott láttam ... nem — nem — semmi kétség — ott ült az én János kocsisom és az ölében, puha karját a nyaka köré fonva ült — ő.

Azt hittem, hogy a föld alá sutyócskák a suttogás térden megingott. De leküzdém az izgatottságomat, mert hallgatódzni akartam hogy, kinajimat tétőzzem.

A szép asszonyka megcsókolta, meg is csirógatta és ő mosolyogva túrta azt, mint valami pasa.

— Vigyazz bahám, — suttogta a Jánosom, a gazdám minden perczben jöhet.

— Dehogy, mi jut eszedbe, a két öreg ott künn terécsel.

Most vége volt mindennek — rájuk nyitottam az ajtót — ők ijedten szétrebbentek — — — és

És több semmi, fiuk — több semmi, csak el akartam nektek mesélni, hogy minő furfangos egy népség ez az asszonynépség.

sőt gyakran — hogy a jégverés nagyobb mérvű — a hajtásokkal a jövő évi termést is.

A jégverés után czélzerű 3—4 napot várni, hogy megáthassuk mily nagy a kártétel s a szerint megtehesük a lehetőt a kár leszállítására.

A nagyobb, korai jégverés után 3—4 napra azt tapasztaljuk, hogy a kihajtott szemek vagy gyenge hajtások letörték vagy megsérültek. Ilyenkor a megrongált hajtásokat kiindulási pontjuk alatt töben elrövidítjük, mely után azét fogjuk látni, hogy a tőke rejtett szemeiből kapunk hajtásokat melyeket úgy válogatunk meg az esetleg megmaradt jég által nem sértül hajásokkal együtt, hogy a tőkén köröskörül rendszeren legyenek elhelyezve, mert ezen hajtások őszig kiérve adják a jövő évi fát, tehát a csapokat, esetleg szálvesszőket. Az igaz, hogy az így kezelt tőkék az idén alig adnak termést, de biztosítjuk a jövő évi termő fát, míg ha rajta hagynák a jég verte hajtásokat, a hajtás a ső részén levő sebek miatt még a jövő évben sem adnának termést, s a sebhelyek elgyengítik s betegessé tehetik a tőkét is.

Ha a nagyobb mérvű jégverés már fejlettebb lombozatu tőkét ér, s ha a lombozata hajtások alsó részét megvédte, akkor czélzerű kétszemes csapra metszeni a hajtásokat (mivel-alsó részük nincs megsértve) s akkor e két szem kihajtva a hajtás még az évben kériék s jövő évben termő fál szolgálhat. Ha meghagynák az ily erős, jégvert, fejlettebb hajtásokat a jégverés után is, akkor igen erősen nevelné hónalj hajtásait, s ez elgyengítene a tőkét, amely nyílen kimerítéleg hatna rája.

A jégvert vesszők — akár amerikaiak, akár hazai fajok azok — se ültetésre, se oltásra nem alkalmasak, azért az oly szőlőbirtokosoknál, a kik a vesszőt felakarják használni, hármas jelentősége van a jégverte szőlőhajtások visszametszésének, 1. i. mert először tőkék nem betegeskednek el, másodsor a jövő évi termést biztosítjuk s harmadsor ültetésre vagy oltásra alkalmas vesszőt nyernek, mert a jégvert vessző, ha elültetik, csak sinlódó tőkét ad, míg beoltva (az amerikai) az ily oltványok 2—3 év múlva elpusztulnak.

HIREK.

— Személyi hír. Fehér Ipoly dr pannoni halmi főapát szerdán egy napi tartózkodásra városunkba érkezett

— Műkedvelői színelőadás O. Asszonyfán. F. hó 4-én O. Asszonyfán iparos és földműves polgárokból alakult műkedvelői színelőadást rendeztek. Színrer került Csepreghy Ferenc 3 felvonásos népszínműve: a „Sárga csikó”. A közönség kíváncsián várta az előadás napját és ahhoz a legjobb siker reményét fűzte, mert hisz a műkedvelőkre és azok tehetségére többnyire még a télen előadták „Falurössza”-ból emlékeztek. De nem is csalódtak várakozásukban, mert a műkedvelők oly derekasan oldották meg feladatukat és oly határozott domborították ki a szerepek gyönyörűségeit, hogy a nagy számu közönség legnagyobb meglepődéssel adózott érte Nagy Pál (Bakaj Andras), valamint Pécz Samu (Csorba Márton) szerepében. Különösen a 3-ik felvonás végén oly érzéssel játszottak és oly sikerrel fejezték ki a darab forduló pontját, hogy a közönség frenetikus tapsban tört ki. De Nagy Pálné (Agnes), Rabai István (Laczi) szerepében mindenképpen odaültek az öreg Csorba mellé. Tóth Lina (Erzsike, Bakaj leánya) oly kitünően játszott és oly pompás hanghordozással énekelte, hogy minden nótát meg kellett ismételnie. Vörös Károly (Gelecséri), Molnár János (P. fiú) derül hangulata ragadtak a közönséget megjelenésükkel. Pécz Lajos és Szaffnauer József (a két koldus) pedig oly élethűen volt maszkirozva és oly kitünően adták szerepüket hogy még külből koldusokat soha sem láttam életemben. Kozak János (Harasztos) derék násznagy volt s biztatásra a néznép könnyű gördülékenységgel énekelte a kardalokat, meg Rabai Istvánné (Kec-

ésné asszonyom) ugyancsak kínálta csutorából a násznépet. Gászler Károly (Icig) megjelenése s szerepének reprodukálása lehetővé ragadta a közönséget. Lukács István (Csárdás gazda), Rásinger Marika (Csapos leány), Jász József (Csapos legény) derekasan megállták helyüket. Németh István (Bogár Imre betyár) kitünően jött zott és éneke annyira megtetszett, hogy mindaddig nem szabadulhatott a tapstól, míg egy rögtönzött találós versszakkal meg nem toldotta nótáját:

De nem estünk meg vele a kelme
Lagyon vele az Ur után kegyelmé
Azt hitom én ezt a bunkót,
Agyon csapom vele a gaszabót!

Szele Pál (Szunyog vén betyár) méltó társa volt a banda fejének, Bogárnak. Szaffnauer Kálmán, Dominek Sándor és Márton Samu (A három cigány) kitünő alakításokkal játszottak. Czencz Károly (Pandur) jól festett pandur ruhában és kitünően kezelte a fegyvert. Erős Lina (Teresi) és Pető Lajos (Pista) szerepében ép úgy megállták helyüket, mint akármely más. Egyszóval a szereplők egyenkint és összesen oly precizitással játszottak, hogy bármely városi színpadon megállták volna helyüket. Valóban csodálni kellett, hogy oly hűs és odaadóan tanultak be szerepüket. A közönség pedig teljesen kifogástalan sőt pazar fényű volt. Még is halálta a közönség eme sok fáradságot, mert számtalanszor hívta úgy az egyes, mint az összes műkedvelőket a támpák elé. Az előadás végén pedig nem akart a taps megszűnni, míg Nagy Pál ki nem jelentette, hogy engedve a közönségnek, jövő vasárnap megismétlik a darabot. Ugy az erköcsi, mint anyagi siker teljes volt. Végül még megemlítjük, hogy Berecz Gábor tanító, mint sugó és Vibogen Ferenc tanító, mint rendező szintén közreműködtek a darab sikerén. W—n.

— Hymen Huchthausen Ede, a Kemenes-aljai Takarékpénztár pénztárnoka a közelmúlt napokban jegyezte el magának a veszpréme győi Padragról Schill Irma urhélyget, Schill János körfegyzo és földbirtokos kedves műveltségű leányát.

Tánczvizgalm. A kis-czelli „Férfi Dalköre” saját pénztára javára a „Korona”-vendéglő kerthelyiségében folyó hó 24-én tánczvizgalmat rendezt. A széküldött meghívó szövege a következő: „Meghívó. A kis-czelli „Férfi Dalkör” 1900 évi június hó 24-én Kis-Czellben a Korona-vendéglő kerthelyiségében saját pénztára javára zárt körü tánczmulatságot rendez, melyre kívül czimzett urat (és b. családját) tisztelettel meghívja: rendezőség. Belépő díj: személyjegy 2 kor. családjegy 3 kor. Felülfizetések közönséggel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté délután 4 órakor. Kedvezőlen idő esetén a mulatság a nagyteremben fog megtartani. Műsor: Hymnus Erkel Ferenczről. Vékony héjja... Káldy Gyulától. A kulasi csárda. Bartalus I-től. Induló Kükken Frigyesztől Magyar népdal (egyveleg) Káldy Gyulától.

— Tilos az éjjeli zené. Vasvármegyében a szerelmes ifjaknak, kik imadottjainak éjjeli zenét ohajtanak adni, szörnyen kínos a helyzetük. Be kell nekik jelenteni az éjjeli zenét 24 órával előbb az illetékes hivatalnál, ellenkezőleg elkel készülnie lenniük arra, hogy megbírságolják őket éjjeli csendháborítás czimén. Holnapután, kedden, a kis-czelli főszolgabíró mond ítéletet három fiatal ember felett azért, mert reggeli 4 órakor, egyik társuknak, ki mulatás közben tőlük megszökött, éjjeli, azaz jobban mondva reggeli zenét adtak. A télen egy fiatal ember imadottjának adott éjjeli zenét s mint tőle hallottuk, akkoriban büntetés képpen 10 forint fizetett. Ugyan mily magas büntetés vár ezekre a szerencsétlen fiatal emberekre, akik nem is egy imadott hölgynek, hanem csak egy jóbarátunk adott virradó reggel éjjeli zenét. Kíváncsiak vagyunk a főbírói büntetésre és előre is jelezzük, hogy ezzel az ügyel, ha több fogunk lapunk hasábjain foglalkozni, mert nevetésgésnek tartjuk, hogy valakit egy ártatlan éjjeli zenéért megbüntessenek.

— Kertmegnyitás. A „Hungária”-szálloda nyári mulatókértjét ma nyitják meg tánczestélygyökötve.

— Jubileumi bucsusok. A pünkösdi ünnepek alatt, a katolikuság 900 évcs jubikumának alkalmából mintegy tizezren fordultak meg városunkban bucsusok. A jánosbazi esperesség kerületéről magában 8—9000-en voltak.

— Artzi kutat furnak a kis-czelli vasútállomáson, mint azt már egy ízben jelztük lapunkban, a kut mélysége csústörkökn 50 méter volt, víz azonban még nincsen.

— A kintornások valóságos eldorádojának mondható városunk Nincs a napnak olyan szakja, melyben a vandorló truppok ez ismérő alakjai egyik-másik ház előtt-ne kinlódának nyomorúságos sipádjukkal. A belügyminiszter utól kap

ják ezek az alakok engedélyüket nyomorúság, munkaképtelenség örve alatt, de akárhany van közöttük, akivel nem volna tanácsos összekapni, mert hatalmaz erővel rendelkezik. Nagyon helyesen tenné a főbírói hivatal, ha a kintornásoknak a játszási engedélyt tizedelné.

— Vándorlók tanyája. A Gyarmathy-téren levő akácrazt, melynek bekerítését ajánlottuk nemrég lapunkban, a beállott meleg napok folytán előszeretettel keresik fel a városon átvonuló vándorlók és napközben többször látunk ott egy-egy agy szürkét is busulni az akácok lombjai alatt. Maholnap egész halom trágya lesz ott.

— A Somlyóhegynek jég által való elveréséről szerdán városunkban terjesztett hírek minden alapot nélkülöznek. Mikor e sorokat írjuk, a Somlyóhegyen még nincs semmi baj és kívánatos is, hogy ne legyen, mert ez évben a Somlyó kitünő jó termést ígér, ha valami elemi csapás tönkre nem teszi.

— A kénés gyujtók eltávolítása. A kereszminiszter tervbe vette, hogy a közhasználatban levő ugynevezett-kénés gyujtók, melyek kénnel vagy foszforral készülnek, kitiltja a forgalomból. A kénés gyujtók használatában van jó részt az oka a tüvezsedelm nagy számának hazánkban, sőt ezek egészségtelen kigőzölgésük miatt egészségre is ártalmasak és veszedelmesek. Erre való hivatkozással vették tervbe a kénés gyujtók eltávolítását és pedig olyképen, hogy a kormány megvonna a gyártási engedélyt azoktól gyujtó-gyáraktól, melyek ilyen veszedelmes gyujtók készítenek. Mielőtt azonban a miniszter erre vonatkozó rendeletét kiadná, meghallgatja szaktevételeket és a kereskedelmi és iparkamarákat.

— A világ vasúthálózata. Egy legújabb közzétett statisztika szerint az egész világ vasúthálózata 1899. elején összesen 752 472 kilométer volt, a miből 387 372 kilométer jut Amerikának, 269 743 kilométer Európára, Németországnak 49 500 kilométernyi vasútja van; ez Európában a legnagyobb vasúthálózat. Az után következnek Oroszország, Franciaország, Ausztria-Magyarország és csak ötödik helyen Anglia. A múlt évben legtöbb új vasut Aszsiában és Afrikában épült, legkevésbé Amerikában. Aszsiában a sziberiai vasut épült ki, Afrikában pedig az angol gyarmatokon építettek nagyon sok új vasutat. Európában legtöbb új vasutat Oroszország építette. A világ összes vasutainak befektetési értéke 89 28 milliárd.

— A szőlőbirtokosok figyelmébe. A földmívelési miniszter utasította a szőlőszeti és borászati felügyelőket, hogy ott, a hol a szőlőket az a kősi fagyok érték, a fagy által megtántartott szőlőtőkék további helyes kezelésére s a bajok orvoslására a szőlőbirtokosoknak a megfelelő utbaigazításokat és tanácsokat adják meg, és világosítsák fel a szőlőbirtokosokat, minő eljárást kell követniük arra nézve, hogy az elemi csapások által okozott károk rendkívüli eseteiben az adóelengedés iránt való igényeket miként érvényesítsék. Ugyanczen alkalommal utasította a földmívelési miniszter a szőlőszeti és borászati felügyelőket egyszer s mindenkorra, hogy elemi csapások bekövetkezése vagy a szőlőnek akár állati akár növényi ellenségei fellépte és elterjedése esetére, külön rendelt bevérsá nélkül, a szőlőbirtokosoknak a védekezésre vagy az orvoslásra szükséges eljárások megmagyarázásával, valamint általában a megfelelő utmutatások és tanácsok megadásával segítségére siessenek.

— Utasítás a jég elleni védekezéshez. A földmívelésügyi miniszter megbízásából az országos meteorológiai és földmágnésügyi intézet „Utasítás a jég elleni védekezésre viharagyukkal” czim alatt egy kis füzetet adott ki, mely röviden ismereti mindazon tudnivalókat, melyek a viharagyukkal való védekezés szempontjából szükségesek. A kis füzet a gazdasági egyesületek, szakiskolák és szakközégek útján több ezer példányban osztatik szét s azon kívül ingyen megküldetik mindazoknak, kik azért egyeztetés levelézőlapon akár a földmívelésügyi miniszterium IV—3 6. úgyszóvalához, akár az említett intézethez (Budapest, II. Fő ut 6 sz) fordulnak.

— Koronáértékű ezüst, nikkel- és bronzérmék verése és forgalma. A hivatalos lapban közzétette az alami számvesszők a „folyó év első negyede végéig vett, forgalomba hozott és készletben maradt ezüst egykoronások, valamint a koronáértékű nikkel- és bronz-váltópénz alladékaról szóló kimutatás. Ebben a kimutatásban találkozik először az ezüst ötkoronások. A folyó év I. negyedében 660 703 darab ily ezüst ötkoronást vertek 3 303 515 koronáértékben, a melyből a főkémlő-hivatalnak átadott és forgalomba bucsa tartot 2 300 660 korona érték, készletben maradt 1 002 855 korona érték. A törvényes mennyiségben már kivet 60 millió egykoronások

kiadtak ez év I. negyede végéig 59.956.000 koronát a készletben van még 54.000 korona. A szintén már kivevett 18 millió korona értékű husz- és tíz filléresből a jelzett időpontig 17.992.200 korona értéket bocsátottak forgalomba, készletben maradt még 7800 korona érték, mely tíz filléresből áll. Két- és egyfilléres bronz érmékben mindaddig 4.440.440 korona 17 fillér értéket vertek: ebből átadtak a forgalomnak 3.317.895 korona 59 fillér értéket a többi 2.122.544 korona 58 fillér érték készletben van.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900 máj. 1-től

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grác felé:

Indul: Kis-Czellből:

Személyv. regg. 4 32 p. Gyorsv. este 6.0 p.
d. u. 1 54. Vegyészv. 8 49 "

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyészv. regg. 4 50 p. Személyv. d. u. 2 15 p
Gyorsv. d. e. 10.01 este 12 24

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este 6 40 p.

Kis-Czell—Szombathely.

(Mindén kedden és pénteken kitérkedik.)

Indul: Kis-Czellből: Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyészv. regg. 6 15 p. Vegyészv. d. u. 5 46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből: Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyészv. regg. 4 50 p. Személyv. d. e. 9 07
d. u. 2 05. Vegyészv. d. u. 12 51
Személyv. este 6 10. este 8 45.

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből: Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyészv. regg. 4 29 p. Személyv. d. u. 1 14 p
Személyv. d. u. 2 20. Vegyészv. d. u. 5 41.

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czellből: Érkezik: Kis-Czellbe:
Személyv. regg. 5 15 p. Személyv. d. e. 9 45 p.
Vegyészv. d. u. 2 21. Vegyészv. este 8 39 "

Eladó bor.

Kitűnő minőségű, valódi tisztán kezelet és 6 Ság hegyi borokat 56 litertől kezdve 30, 40, 50 kr. literenkénti áron ajánl és elad:

Altstädter József
borkereskedő KIS-CZELL.

ARTESITÉS. Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy Kis Czellben. Gróf. Károly-fele házban e hó 2-ától 18-áig

fényképészeti felvételeket

eszközölni fogok. Készítek arcképeket *gyermek, csoport és sport felvételeket* minden nagyságban, jó tállás mellett a legfinomabb művészi kivitelben. Számos megbízást kér tisztelettel

HARTMANN, HENRIK fényképész, Bécsből.

Magyar általános kötanyaggyár
SCHOTTOLA ERNŐ
mészaki központi üzem
BUDAPEST.

Fonciére-palota, Andrássy-ut és Váci-körút sarkán.

Legjobb minőségben gyári áron szállít: gőzszéplő-gépekhez szükséges összes anyagokat és eszközöket. Gumi- és sábkégyártmányok, tömítések, olajok, szíradékok, olajosok, kenőszelvények, dobszinek, gép- és vasúti szíjak, csapágyak, csapágyfémek, vasutak, fém-szűrők, szerszámok, vízmentes ponyvák, locomobil, gépcégek, kassza, repceponyvák, gabonaszűkők. „Elnő segély” kötesekrények a miniszteri rendelet szerint berendezve. a b. stb.
Az osztr.-magy. „Thermophor”-vállalat vezérképviselete és főraktára Mag. araszágon.
Mi a Thermophor? A Thermophor oly kristályjegosó vegyi anyaggal töltött különféle alakú köhészesszállító és gyógyászati eszköz, mely a melegot a kívánt hőfokban egyenletesen és állandóan 6, 8, sőt 10 órán át 16—57 fokig és visszamenőleg megtartja.
A köhészesszállító mint égymelegítő, lábmelegítő, de különösen mint tejthermophor — ott a hol üvegen lápiát cseveendő van — ugyasintén ásványvíz egyenletes hőfokban való tartásánál — megbízhatatlan.
A gyógyászat terén kitűnő szolgálatot tesz mint bo-rogató compress — mint Thermophor-masszázs.
Bokoldalságánál fogva a therm. alakja is változó, így tisztartási célra alkalmas készíthető rezervoir: therm. levőir, therm. irrigator, therm. has- láb- és égymelegítő therm. tejmelegítő és therm. a vagina számára. A Thermophor-készítése egyszerű, szakmáretet nem igényel és a o-náldeleg által is előállítható — anyaga árthatatlan és elpusztíthatlan.
Ábrakkal ellátott Therm. árgyűszéket, ugyasintén műszaki és sebészeti árgyűszéket az érdeklődő fel-leknek rendelkezésére bocsájtom.

Ifj. REICH IMRE

SZOBA-, CZIMFESTŐ- ÉS MÁZOLÓ
KIS-CZELL

Ferencz-József-utca.

Elvállal minden a szoba czim-festéséhez tartozó munkákat u. m.: templom, terem, czím stb festését jutányos mérsékelt áron s kezeskedik csinos és izléses kivitelről.

Különös figyelmébe ajánlja a t. közönségnek új szeccszízió szoba fal mintáit. Költségvetéssel készségeel szolgál.

A t. közönség szives támogatását kérve maradtam

tisztelettel

Ifj. REICH IMRE

szoba, czimfestő és mázoló
KIS-CZELL.

Akar ön jó cognacot inni?

Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

Tokaj város czimerével

— (kigyós kereszt a hármas halmon) —

mert különben értéktelen hamisítványt kap.

Valódi Tokaji Cognac kapható:

minden nagyobb fuzser- és csemege-kereskedésben és gyógyszerárban.

Főraktár: GAYER GYULA úrnál Kis-Czell.

„Somlyóvidéki Hirlap”

Kis-Czell és Vidéke”

Vörösmarty-könyvnyomdája Devecser.

A modern technika minden kellékével felszerelt nagyszabá u nyomdánk elvállal mindennemű nyomtatványok pontos és díszes kiállítását, u. m.

könyveket, betűlapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, rőpiratokat.

Meghívókat, közlelőleket, gyászjelentőket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat díszesen és izlésesen legolcsóbb áron állítja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke” kiadóhivatala Kis-Czell Gyarmaty-tér 76, Géfin-féle ház.